

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/034 van:

mevrouw XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de Volte 1C, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 20 mei 2022 twee klaagschriften, gedateerd op 2 mei 2022, van mevrouw XXXX, hierna te noemen klaagster.

De klacht richt zich volgens de klaagschriften, voor zover de Wet verplichte ggz daarop van toepassing is, tegen de beslissing om klaagster te beperken in het vrij gebruik van communicatiemiddelen, specifiek het gebruik van internet.

De klachtencommissie ontving op 24 mei 2022 een verweerschrift, gedateerd op 24 mei 2022, van mevrouw XXXX, hierna te noemen verweerster. Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

Uit het verweerschrift blijkt dat de beperking in het vrij gebruik van communicatiemiddelen voortvloeit uit de huisregels die gelden voor beveiligingsniveau 3. Nu het voortvloeit uit de huisregels is de zaak voor de klachtencommissie zodanig helder dat de klacht ongegrond moet worden geacht dat is besloten om de klacht schriftelijk, zonder mondelinge behandeling, te behandelen.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing om klaagster te beperken in het vrij gebruik van communicatiemiddelen, specifiek het gebruik van internet.

3. De feiten

Klaagster is binnen De Woenselse Poort opgenomen op de afdeling Volte 1C met de titel tbs met dwangverpleging.

Binnen De Woenselse Poort zijn per beveiligingsniveau huisregels opgesteld conform de Wet verplichte GGZ. Op de afdeling Volte 1C geldt beveiligingsniveau 3. Uit de huisregels vloeit voort dat het op beveiligingsniveau 3 niet mogelijk is om zelfstandig gebruik te maken van internet.

4. Standpunt van klaagster

Klaagster geeft in haar klaagschriften aan dat zij geen mogelijkheid heeft tot internet. Hierdoor kan zij onder andere geen contact hebben met haar moeder of beeldbellen met haar. Volgens klaagster zou internetgebruik mogelijk moeten zijn op beveiligingsniveau 3.

Klaagster verzoekt de klachtencommissie om de klacht gegrond te verklaren en een schadevergoeding toe te kennen wegens onnodig lijden.

5. Standpunt van verweerster

Verweerster geeft in haar verweerschrift aan dat het op beveiligingsniveau 3 niet mogelijk is om zelfstandig gebruik te maken van internet. Dit is enkel mogelijk wanneer het gaat om essentiële

levensbehoeftes en gaat in samenspraak met maatschappelijk werk. Ook is het niet toegestaan om op niveau 3 goederen in te voeren waarmee verbinding met het internet kan worden gemaakt.

Verweerster verwijst hierbij naar jurisprudentie in een vergelijkbare zaak (rechtbank 's-Hertogenbosch op 29 maart 2022 zaaknummer : C/01/376392 / FA RK 21-5154), waar bij de beoordeling van de klachten (punt 7.) verder op in zal worden gegaan.

Op het moment van opname is er veelal nog geen concreet beeld van het reilen en zeilen van een cliënt en dient in de eerste plaats de orde en de veiligheid te worden gegarandeerd. Door het niet aanwezig hebben van internetmogelijkheden wordt getracht het plegen van strafbare feiten via deze weg te voorkomen. Zodra een cliënt verder in de behandeling is en naar niveau 2 over kan, of over onbegeleide verlofmogelijkheden beschikt, staat het de cliënt vrij om gebruik te maken van internet. Deze motivatie is inherent aan het niet mogen invoeren van goederen waarmee een internetverbinding tot stand kan komen.

Verweerster is van mening dat zij gelet op de proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid correct handelt. Volgens de Wet verplichte GGZ is de instelling verplicht huisregels op te stellen die de ordelijke gang van zaken regelt voor de doelgroep die er verblijft. Klaagster is niet voor niets op beveiligingsniveau 3 geplaatst. Daarnaast wordt zij in de overige mogelijkheden tot het gebruik van communicatiemiddelen niet beperkt. Zij kan telefoneren, post versturen en, daar waar nodig, haar zaken via internet regelen samen met de maatschappelijk werker. Aangezien de huisregels voor alle cliënten op dit beveiligingsniveau gelden is er thans geen sprake van een beperking conform artikel 9:9 lid 3 Wvggz.

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren en het schadevergoedingsverzoek af te wijzen.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Klaagster verblijft bij De Woenselse Poort op grond van artikel 37a jo. 37b van het Wetboek van Strafrecht tbs met dwangverpleging). Op grond van artikel 9:1 Wvggz is de klachtprocedure van deze wet van toepassing op personen die om die reden verplicht zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis.

In artikel 10:3 Wvggz is geregeld dat een persoon die op voormelde titel in een instelling is opgenomen een klacht kan indienen over de nakoming van een verplichting op grond van (onder andere) artikel 8:15 Wvggz.

In artikel 8:15 lid 1 Wvggz is geregeld dat een zorgaanbieder huisregels opstelt voor de ordelijke gang van zaken en de veiligheid, passend bij de doelgroep, in de accommodatie. Volgens lid 2 van dat artikel bevatten deze huisregels geen andere regels dan bedoeld in het eerste lid en worden vastgesteld volgens het model dat van overheidswege wordt vastgesteld.

De klachtencommissie beschouwt de klacht van klaagster als gericht tegen artikel 8:15 lid 2 Wvggz, namelijk dat zij betoogt dat de beperkende maatregel die in de betreffende huisregels is opgenomen dat zij geen gebruik mag maken van internet, geen regel is die in haar geval de ordelijke gang van zaken en de veiligheid verstoort.

De klachtencommissie is aldus van oordeel dat zij bevoegd is om de klacht van klaagster te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie heeft kennisgenomen van het verweerschrift naar aanleiding van de klacht van klaagster over de beperking in haar recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen.

In artikel 9:9 lid 3 Wvggz wordt beschreven wanneer beperkingen van het recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen door de zorgverantwoordelijke kunnen worden opgelegd.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat verweerder aan klagster geen beperking van haar recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen heeft opgelegd. Dat klagster niet vrij kan beschikken over internet en over haar eigen communicatiemiddelen is vastgelegd in de huisregels van de afdeling waar klagster verblijft.

In het verweerschrift wordt aangegeven dat binnen De Woenselse Poort per beveiligingsniveau huisregels conform de Wet verplichte GGZ zijn opgesteld met het oog op de ordelijke gang van zaken en de veiligheid in de accommodatie, passend bij de doelgroep. Door verweerder is aangegeven dat voor de afdeling van klagster verblijft beveiligingsniveau 3 geldt. Voor beveiligingsniveau 3 geldt, op grond van de huisregels, dat het niet mogelijk is om zelfstandig gebruik te maken van internet.

Verder is door verweerder aangegeven dat de rechtbank 's-Hertogenbosch op 29 maart 2022 uitspraak heeft gedaan in een vergelijkbare zaak (zaaknummer : C/01/376392 / FA RK 21-5154). De rechtbank oordeelde in deze zaak dat vaststaat dat de beperkingen in het gebruik van internet en communicatiemiddelen gelden voor alle cliënten binnen De Woenselse Poort die verblijven op beveiligingsniveau 3. Verder was de rechtbank van oordeel dat de instelling voldoende heeft onderbouwd dat de bepalingen uit de huisregels zien op de ordelijke gang van zaken en veiligheid in de accommodatie en passend zijn bij de doelgroep.

De rechtbank was ook van oordeel dat het recht op family life op grond van artikel 8 EVRM niet wordt geschonden door beperking van telefoon- en internetverkeer. Cliënten kunnen namelijk onder voorwaarden en met behulp van maatschappelijk werk gebruik maken van internet. Daarnaast kunnen zij ook gebruik maken van de afdelingstelefoon en de vaste telefoon op hun kamer.

De klachtencommissie komt dan ook tot het oordeel dat verweerder meer dan voldoende heeft onderbouwd dat de beperking van klagster in het gebruik van communicatiemiddelen rechtmatig is.

De klachtencommissie acht de klacht ongegrond.

8. Schadevergoeding

Klagster heeft de klachtencommissie verzocht om haar een schadevergoeding toe te kennen.

Omdat de klachtencommissie de klacht van klagster ongegrond heeft bevonden, is er geen reden om haar een schadevergoeding toe te kennen.

9. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

de beslissing om klagster te beperken in het vrij gebruik van communicatiemiddelen, specifiek het gebruik van internet; **ongegrond**,

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 31 mei 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, lid, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, plaatsvervangend secretaris.